Dosarul nr.5r-1832/25;
4-25056349-12-5r-24042025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

16 septembrie 2025 *****

Judecătoria Chişinău
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Roman Mazureţ
Grefierul Filoteia Anghel
În lipsa participanților, citați legal

examinând în ședința judiciară publică, cauza contravențională în baza contestației depuse de petiționarul Apostol Vasile, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346449 din 10.04.2025, încheiat în privința cet. APOSTOL Vasile, născut la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată, instanța,-

A constatat :

Circumstanțele cauzei:

La data de 10 aprilie 2025, agentul constatator Zgurean Valentin, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346449 în privința cet. APOSTOL Vasile în temeiul art.47^1 alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: *în perioada de timp iunie-octombrie anul 2024, Apostol Vasile aflându-se în mun.Chişinău, sectorul Rîşcani, str.Andrei Doga, 32/2, ap.183, a primit mijloace băneşti în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.*

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. APOSTOL Vasile, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37500 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, la data de 16 aprilie 2025, contravenientul APOSTOL Vasile a depus la autoritatea din care face parte agentul constatator o contestație, solicitând anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare emise în privința sa pe cazul relatat supra, și deopotrivă încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

În argumentarea contestației sale, petiționara a relatat că, la data de 10.04.2025, ora 10:36 în mun. Chișinău, agentul constatator ar fi stabilit precum că cet. APOSTOL Vasile ar fi fost implicată în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de

alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024, fiind invocat precum că numita ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.

Pe caz pledează nevinovat, și precizează că, în eventualitatea în care în procesul-verbal la compartimentul nr.18 apare semnătura sa, precum că ar fi recunoscut vinovăția, solicită instanței a fi apreciată drept eroare, dat fiind că intenția a fost de a semna pentru faptul că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional.

Susține că procesul contravențional a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul efectiv în lipsa sa, nu i-a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare al contravenientei, după caz nu a asigurat-o cu serviciile unui interpret, nu i-a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt, a întocmit procesul-verbal cu grave erori de conținut, a amenințat cu probleme și dosare penale în caz de nesupunere.

Descrie că, legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului, nimeni nu poate fi supus torturii, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

Insistă asupra lipsei faptului contravenției, și pentru acest motiv cere încetarea procesului contravențional pornit în privința sa.

Cu referire la prevederile art.art.374, 425 din Codul contravențional, petiționarul a indicat că, în speță este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul-verbal, aspect care afectează echitatea procesului contravențional per ansamblu.

Deopotrivă, patenta invocă temeiuri de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma faptului că agentul constatator nu a indicat exact locul și nici timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. Or, agentul constatator s-a limitat la întocmirea formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Mai indică petiționarul că, agentul constatator a omis să probeze cine anume se pretinde că i-a transmis contravenientului bani, care persoană fizică, or aplicația bancară nu poate fi subiect al contravenției, nu este menționat timpul pretinsei acceptări a banilor, nu este probat scopul transferului banilor, nu a fost probat dacă careva bani au ajuns efectiv la patentă și/sau au fost ridicați de ultima, nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj și alegerile, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau a unui simplu transfer.

Reține că, unica pretinsa probă ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon, precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător.

Așadar, consideră că fapta ce i s-a incriminat, se bazează doar pe constatări subiective personale ale agentului constatator.

În concluzie afirmă că, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul-verbal cu privire la contravenție, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, pe când în situația de referință, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul, nu a fost răsturnată.

Argumentele participanților la proces:

Avocatul contravenientului Dumitru Marco, nu s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată motivând ca i-a fost stabilit diagnosticul de Fractura de metatarsian, fapt demonstrat prin certificatul medical anexat la cererea de amânare a acestuia.

Agentul constatator Zgurean Valentin, fiind citat legal, nu s-a prezentat la ședința de judecată înaintat cerere de examinare în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței:

Examinând materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speței, instanța apreciază necesar să admită contestația petiționarei, reieșind din următoarele considerente:

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^{1}alin.(8).

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 10.04.2025, cu prezența contravenientului APOSTOL Vasile, aspect dedus din semnăturile aplicate de ultima la rubricile de rigoare. La rândul său, contestația a fost înregistrată la data de 16.04.2025. În circumstanțele relatate,

termenul de depunere al contestației se va considera ca fiind respectat de către petiționar.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că potrivit art. 448 alin. (8) Cod contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de plată a numerarului nr.00838381183296, prin care se confirmă că APOSTOL Vasile a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituției Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al Convenției. Această obligație trebuie respectată de către toate instituțiile statale, de către puterea executivă a statului, însă și de puterile legislativă și judecătorească, precum și de către toate persoanele care acționează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții".

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, „distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale" (CEDO). Iar, în speța Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 10 aprilie 2025, agentul constatator Zgurean Valentin, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346449 în privința cet.Apostol Vasile în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: *în perioada de timp iunie-octombrie anul 2024, Apostol Vasile aflându-se în mun.Chișinău, sectorul Rîșcani, str.Andrei Doga nr. 32/2, ap.183,* ***a primit mijloace bănești*** *în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.*

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. APOSTOL Vasile, aplicându-i acestuia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37500 lei.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional prescrie că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii

contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art.425 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet.Apostol Vasile în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constatator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346449 din 10.04.2025, în original; procesul-verbal de audiere a cet. Apostol Vasile din 10.04.2025, din conținutul căruia se reține în esență că, a transmis datele sale de identitate și numărul de telefon unei persoane necunoscute, și a fost înregistrat într-un bot-Telegram, acesta mai comunică faptul ca nu a înregistrat pe nimeni acolo și că nu a primit careva indicații; copia ordonanței privind autorizarea efectuării în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații - identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA ”Moldcell” cu indicarea datelor de identificare ale abonatului sau ale utilizatorului unei rețele de comunicații electronice a utilizatorilor cartelelor SIM unice (46040 numere) fixate pe un CD de tip DVD-R având pe el inscripția ”Anexa 1 Moldcell”, cu

stocarea informației pe un suport informațional și/sau CD; copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații, din 11.12.2024, prin care a fost constatat că la efectuarea măsurii speciale de investigații - identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicați electronice SA "Moldcell" privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ПСБ", a utilizatorilor cartelelor SIM unice (46040 numere), au fost respectate condițiile și temeiurile legale pre văzute de Codul de procedură penală, cu aprecierea rezultatelor acestei măsuri ca fiind pertinente pentru cauza penală nr.2023970322, pornită la data de 15.08.2023 de către organul de urmărire penală a DGUP al CNA în baza art.181³ Cod penal; copia ordonanței din 22.10.2024, prin care a fost dispusă efectuarea măsurii speciale de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice - SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp ***01.01.2024-****până la momentul executării; copia ordonanței din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații, prin care rezultatele măsurii speciale de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice - SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp* ***01.01.2024-****22.10.2024, au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr. 2023970322; copia încheierii judecătorului de instrucție din 22.10.2024, prin care a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice - SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp* ***01.01.2024-****până la 22.10.2024, precum și copia mandatului judecătoresc emis în baza acesteia; copia încheierii judecătorului de instrucție din 01.04.2025 prin care a fost autorizată* ***folosirea datelor obținute*** *în urma efectuării măsurilor speciale de investigații* ***din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516,*** *precum și copia mandatului judecătoresc emis în baza acesteia.*

Petiționarul nu a fost de acord cu învinuirea adusă ei prin actul administrativ prenotat și decizia de sancționare, astfel că a exercitat dreptul la contestație în ordinea stabilită de art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Ab initio, în vederea respectării garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată *verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.*

Din accepțiunea prevederilor art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. În

conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346449 din 10.04.2025, instanța evidențiază că, autoarea contestației a obiectat față de mențiunile efectuate de agentul constatator la rubricile ”Timpul săvârșirii”, ”Locul săvârșirii”, precum și descrierea faptei contravenționale în sine.

În acest context instanța ține cont de prevederile art. 443 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit cărora: Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; (…).

Autoarea contestației a solicitat *inter alia* declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, invocând incorectitudinea și incoerența datelor consemnate la rubricile antereferite.

Însă, instanța de judecată respinge respectivele argumente, așa cum, potrivit art.445 din Codul contravențional, (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la

nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Corespunzător, instanța nu întrevede careva temeiuri dintre cele indicate la alin.(1) din articolul precitat, pentru a declara nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție. Or, doar neconsemnarea datelor în cauză poate determina nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, nu și consemnarea eronată a acestora.

Astfel, la caz, agentul constatator a consemnat unele date, însă temeinicia și concordanța acestora în raport de fondul cauzei, va fi analizată de instanța de judecată în cele redate infra.

În subsidiar, instanța va examina temeinicia acuzațiilor reținute de agentul constatator în sarcina petiționarei prin decizia de sancționare și procesul-verbal cu privire la contravenție, contestate în speță.

În acest sens instanța învederează că, art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional incriminează: Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, care se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Respectiva normă incriminatorie a fost reglementată de legiuitorul național prin *Legea nr.230 din 31.07.24, MO355-357/15.08.24 art.559;* ***în vigoare din 15.08.24***.

În sensul stărilor de fapt descrise, instanța consemnează că în accepțiunea art.3 alin. (1) Cod contravențional, **Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.**

Totodată, același principiu este protejat și la nivel european prin art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care stabilește că: „(...)Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune care, în momentul comiterii, nu constituia infracțiune potrivit dreptului intern (...)”.

Angajarea răspunderii contravenționale conform art. 47[1] Cod contravențional este condiționată de demonstrarea că fapta imputată a avut loc ulterior intrării în vigoare a legii, **adică începând cu 15 august 2024.**

Datele din speță nu permit o atare determinare, așa cum actul de învinuire reflectă informații contradictorii între ele cu privire la timpul comiterii pretinsei fapte prejudiciabile, și totodată, contravin principiilor de acțiune a legii contravenționale în timp.

De altfel, definirea incertă a timpului comiterii pretinsei fapte prejudiciabile și extinderea învinuirii asupra unor perioade anterioare datei de 15 august 2024, transgresează principiile enumerate supra, și ca urmare generează dubii asupra legalității și temeiniciei acuzațiilor aduse cet.Apostol Vasile.

Concomitent merită reținut și faptul că, în Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a subliniat că „în materie penală, principiile ***„nullum crimen sine lege”*** și ***„nulla poena sine lege”*** impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. [...] Curtea reține că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal”.

Următorul argument propus spre examinare de contestatoare s-a referit la descrierea abstractă, lipsită de claritate a faptei contravenționale și neracordarea acestei descrieri la elementele componenței contravenției de corupere electorală pasivă.

Instanța reiterează că, descrierea faptei prejudiciabile incriminate cet.Apostol Vasile s-a rezumat la următoarele: ” în perioada de timp iunie-octombrie anul 2024, APOSTOL Vasile aflându-se în mun.Chișinău, sectorul Rîșcani, str.Andrei Doga nr. 32/2, ap.183, **a primit mijloace bănești** în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Analizând acest segment de text, instanța notează că, în construcția juridico-penală a răspunderii contravenționale, elementul „primire” a mijloacelor bănești nu poate fi confundat cu o simplă potențialitate, lipsită de conținut probat.

În sens juridic, „a primi” implică, cumulativ și indisolubil: transferul valorii patrimoniale din sfera de dispoziție a expeditorului, intrarea efectivă a acesteia în patrimoniul subiectului activ și disponibilitatea sa de a o folosi potrivit voinței proprii. Aceste condiții nu sunt opționale, ci reprezintă chintesența semantică și normativă a noțiunii.

Diferența dintre „acceptare” și „primire” nu este una formală, ci structurală: „acceptarea” desemnează atitudinea mentală ori juridică de a consimți, în timp ce „primirea” desemnează <u>evenimentul materializat, cu efect patrimonial direct și verificabil.</u>

La caz, descrierea pretinsei fapte prejudiciabile realizată de agentul constatator nu permite identificarea elementelor structurale ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă incriminată lui APOSTOL Vasile.

Aceste carențe admise de agentul constatator afectează fondul învinuirii și conturează situația lipsei faptului contravenției. Or, chiar dacă procesul-verbal cu privire la contravenție este însoțit de niște înscrisuri materiale administrate cu titlu de probatoriu (antereferite mai sus în textul prezentei încheieri), instanța observă că nici acestea nu înlătură omisiunile admise la descrierea faptei contravenționale.

Astfel, în ceea ce privește copiile ordonanțelor procurorului adoptate într-o altă cauză penală, prin care au fost dispuse și autorizate efectuarea mai multor măsuri speciale de investigații, ***în niciuna dintre ele nu este vizată nemijlocit contravenientul/petiționarul Apostol Vasile*** *(nefiind examinată și nici demonstrată*

legătura acelei cauze penale cu persoana contravenientei, se încalcă principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale), acestea constituind în fapt niște acte procesuale care certifică procedura dobândirii, administrării acelor măsuri speciale. Însă, ***rezultatul măsurilor speciale de investigații nu a fost nici prezentat la materialele dosarului contravențional****, și subsecvent nici corelat cu învinuirea adusă pe caz lui Apostol Vasile.*

Astfel, încheierile judecătorilor de instrucție prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, de rând cu ordonanțele procurorului, toate adoptate în cauza penală nr.2023970322 **nu reprezintă mijloace de probă**, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de acțiuni de urmărire penală.

Respectivele acte procesuale doar certifică modalitatea de desfășurare a investigațiilor și garantarea respectării procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nemijlocit ele nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile aduse pe caz lui *Apostol Vasile*.

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte, sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, și nici în sensul instituit de art.425 alin.(2) Cod contravențional, care reglementează explicit mijloacele de probă admisibile în procedura penală, și respectiv cea contravențională. De asemenea, ele nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.

Dimpotrivă, rezultatele acestor autorizări puteau să constituie mijloc de probă (a se vedea art.425 alin.(2) Cod contravențional), dar în speță nu au fost administrate atare înscrisuri *(proces-verbal de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații, după caz purtătorii de informații, rapoarte de conținut, etc.)*.

Aprecierea instanței derivă expres din prevederile art.136 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că, după finalizarea efectuării măsurii speciale de investigații și constatarea lipsei necesității prelungirii efectuării acesteia sau, în caz de necesitate, pe parcursul realizării ei, ofițerul de investigații desemnat pentru efectuarea acesteia întocmește un proces-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații.

La caz, finalitatea acelor măsuri speciale de investigații, nu este stabilită din înscrisurile administrate la materialele cauzei contravenționale. Prin urmare, nu poate fi apreciată nici pertinența, relevanța și utilitatea ordonanțelor și încheierilor cercetate supra, în raport cu obiectul cercetării în cauza contravențională de referință.

Totodată instanța observă că, utilizarea actelor procesuale și rezultatelor măsurilor speciale de investigații au fost autorizate prin încheierile emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 01.04.2025, și prevăzute pentru utilizare pentru cauza contravențională *RAP01 433516,* nu și pe cauza contravențională cu nr.

MAI06 3464499 din 10.04.2025, care fost intentată de către agentul constatator al IP Rîșcani al DP mun.Chișinău, Zgurean Valentin.

Or, așa cum garanțiile procesuale instituite unui proces penal sunt valabile și pentru procedurile contravenționale, instanța reține că din accepțiunea art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, ***i*nstanța judecătorească nu este organ de urmărire penală**, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Prin urmare, **instanța de judecată nu este în postura de a deduce elemente ale învinuirii care nu au fost nici formulate, nici probate** de către organul de drept competent în acest sens.

Din analiza coroborată a materialelor cauzei, instanța nu identifică niciun element factual cert privind pretinsa acțiune a lui APOSTOL Vasile de ***primire*** a mijloacelor financiare în scop electoral, ***la data când, de altfel, legea contravențională nici nu incriminată o asemenea contravenție ca coruperea electorală pasivă.***

În subsidiar instanța notează că, art. 375 Cod contravențional definește pe îndelete principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Pertinentă este și jurisprudența CtEDO. Astfel, în cauza Telfner versus Austria, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatul.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acuzația adusă lui APOSTOL Vasile de comitere a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravenţional RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Conform art.441 alin. (1) lit.a) Cod Contravenţional RM, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată *nu a fost dovedit că APOSTOL Vasile ar fi comis fapta contravenţională specificată la art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional,* din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, contestaţia urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Conducându-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de petiționarul APOSTOL Vasile, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 346449 din 10.04.2025, încheiat în privința cet.APOSTOL Vasile, născut la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui APOSTOL Vasile, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Se declară nulă decizia agentului constatator Zgurean Valentin, seria MAI06 346449 din 10.04.2025, de aplicare a sancțiunii contravenționale lui APOSTOL Vasile, sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, în baza art. 47[1] alin.(1) Cod Contravențional RM.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sed. Ciocana.

Peşedintele şedinţei
Judecătorul Roman Mazureț

Președintele ședinței: Roman Mazureț